

La fuga d'Atalanta

RAMON PÉREZ CARRIÓ

Edita:

Ajuntament de Dénia

Regidoria de Cultura

Regidor de Cultura:

Raúl Garcia de la Reina Martínez

Coordinació :

Mª Isabel Font Reus

Disseny i maquetació:

Editorial MIC

© imatges i textos: Ramon Pérez Carrió

© poema: Paquibel Server Pérez

*La fuga
d'Atalanta*

Este projecte es compona de 50 peces que revisen i reinterpreten els emblemes de Michael Maier des d'un punt de vista conceptual i estètic contemporani. Este compendi, paralel al de 1643, preten donar rellevància a l'àima del simbolisme originari i integrar-lo en atmòsferes i textures matèriques i cromàtiques consubstancials a una mirada del nostre temps i està pensat com un llibre en què a cada imatge l'acompanyarà un text d'aprofundiment, investigació i reflexió.

Es proposa com a cavaller alquímic d'este nou compendi al personatge cervantí Don Quixot de la Mancha, contemporani als emblemes de Maier. Ambdues obres conviuen i, malgrat estar massa ancorades en la història personal dels seus autors, es van deixar agrunsar en les corrents heterodoxes dels seus contextos temporals i els van transcendir amb suficient lucidesa per a encobrir els seus secrets gelosament i que no fossin rellevants en una època feble i obstruïda per l'ebrietat mediàtica, la voràgine aglomerant de la globalització i les seves performances dissuasòries.

En el segle XVII el pensament centreeuropeu es va enamorar d'una intel·ligència pròpia del Mediterrani i va exhortar en ell més i més onatge. Navegant contra corrent, quasi exhaust, va arribar fins a la dotzena estança de la memòria; en ella tot era blanc, i un gran mestre sufí el va ensenyar a gesticular un llenguatge d'ocells sobre la mar assossegada i l'albada blanca.

Este proyecto se compone de 50 piezas que revisan y reinterpretan los emblemas de Michael Maier desde un punto de vista conceptual y estético contemporáneo. Este compendio, paralelo al de 1643, pretende dar relevancia al espíritu del simbolismo originario e integrarlo en atmósferas y texturas matéricas y cromáticas consustanciales a una mirada de nuestro tiempo y está pensado como un libro en el que a cada imagen le acompañará un texto de profundización, investigación y reflexión.

Se propone como caballero alquímico de este nuevo compendio el personaje cervantino Don Quijote de la Mancha, contemporáneo a los emblemas de Maier. Ambas obras conviven y, a pesar de estar demasiado ancladas en la historia personal de sus autores, se dejaron mecer en las corrientes heterodoxas de sus contextos temporales y los trascendieron con la suficiente lucidez para encubrir sus secretos celosamente y que no fuesen relevantes en una época débil y obstruida por la ebriedad mediática, la voráGINE aglomerante de la globalización y sus *performances* disuasorias.

En el siglo XVII el pensamiento centreeuropeo se enamoró de una inteligencia propia del Mediterráneo y exhortó en él más y más oleaje. Navegando contra corriente, casi exhausto, llegó hasta la duodécima estancia de la memoria; en ella todo era blanco, y un gran maestro sufí le enseñó a gesticular un lenguaje de pájaros sobre el mar sosegado y el amanecer albo.

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
I. Bòreas

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier

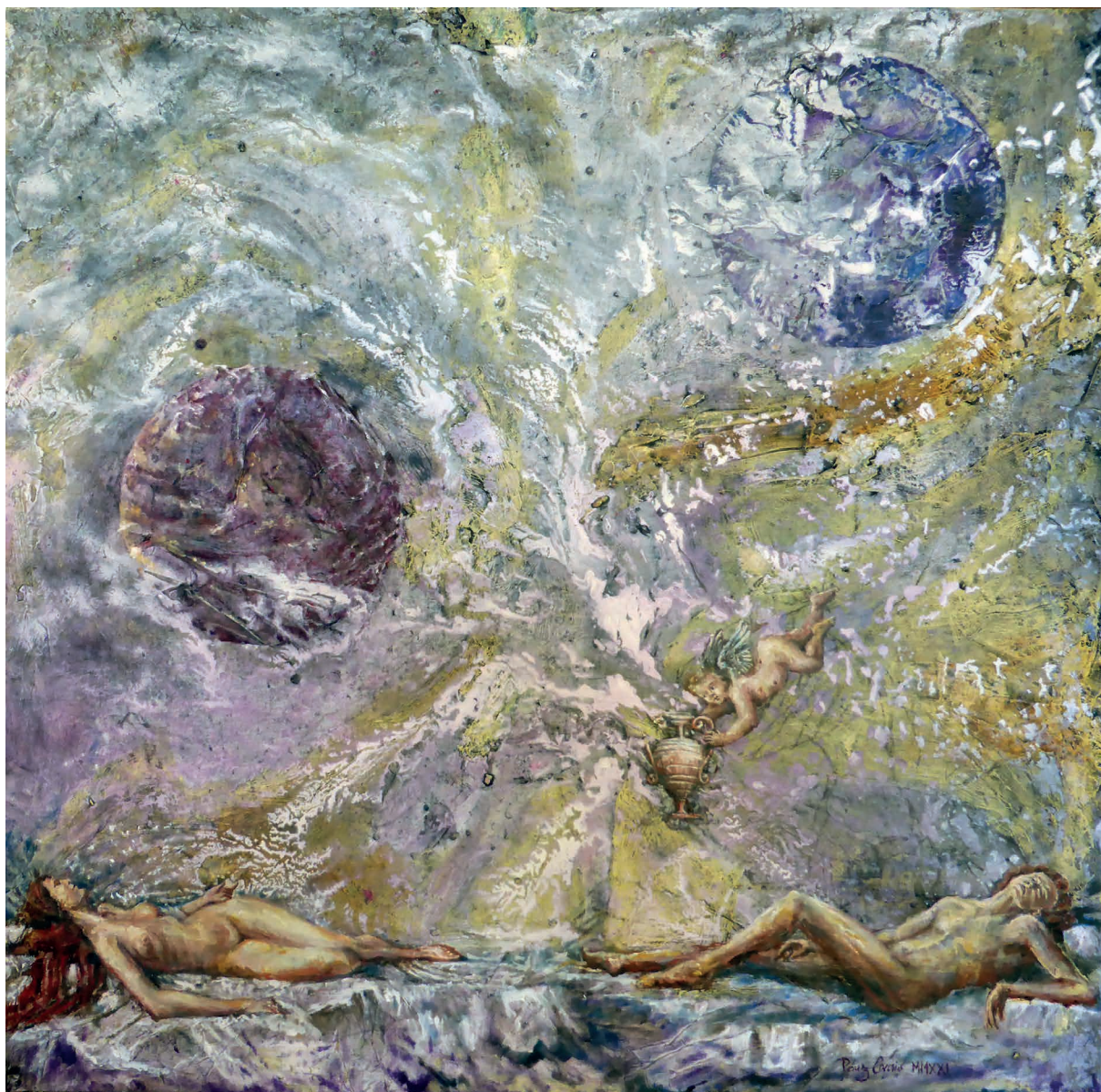
II. Rea, Cibeles i Gea

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
III. Aiguaders

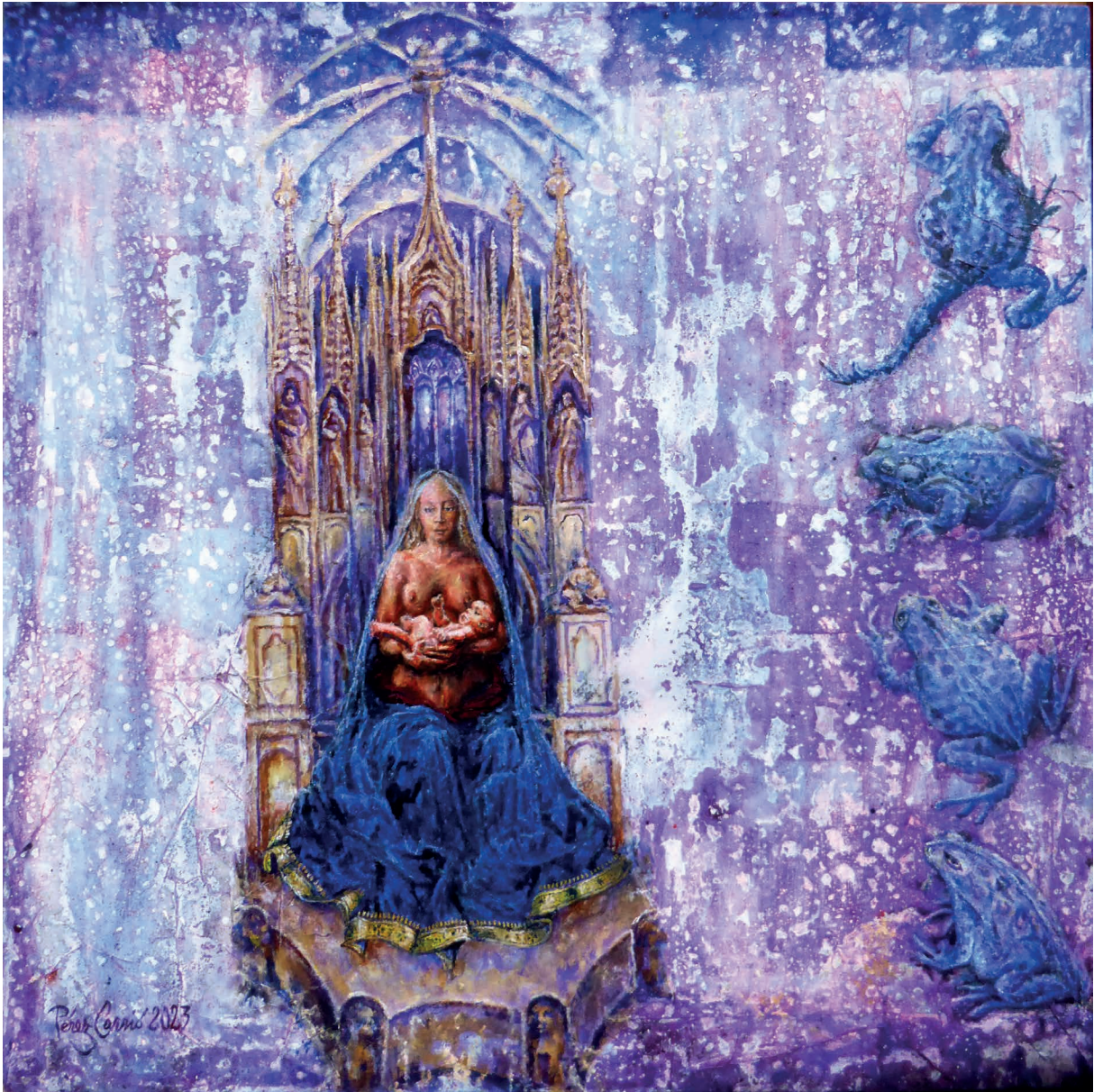
Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

**La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
IV. Gèminis**

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
V. Verge de la llet

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier

VI. L'arbre de la filosofia àuria

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
VII. L'au de Júpiter

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier

VIII. La Farga de Vulcà

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier

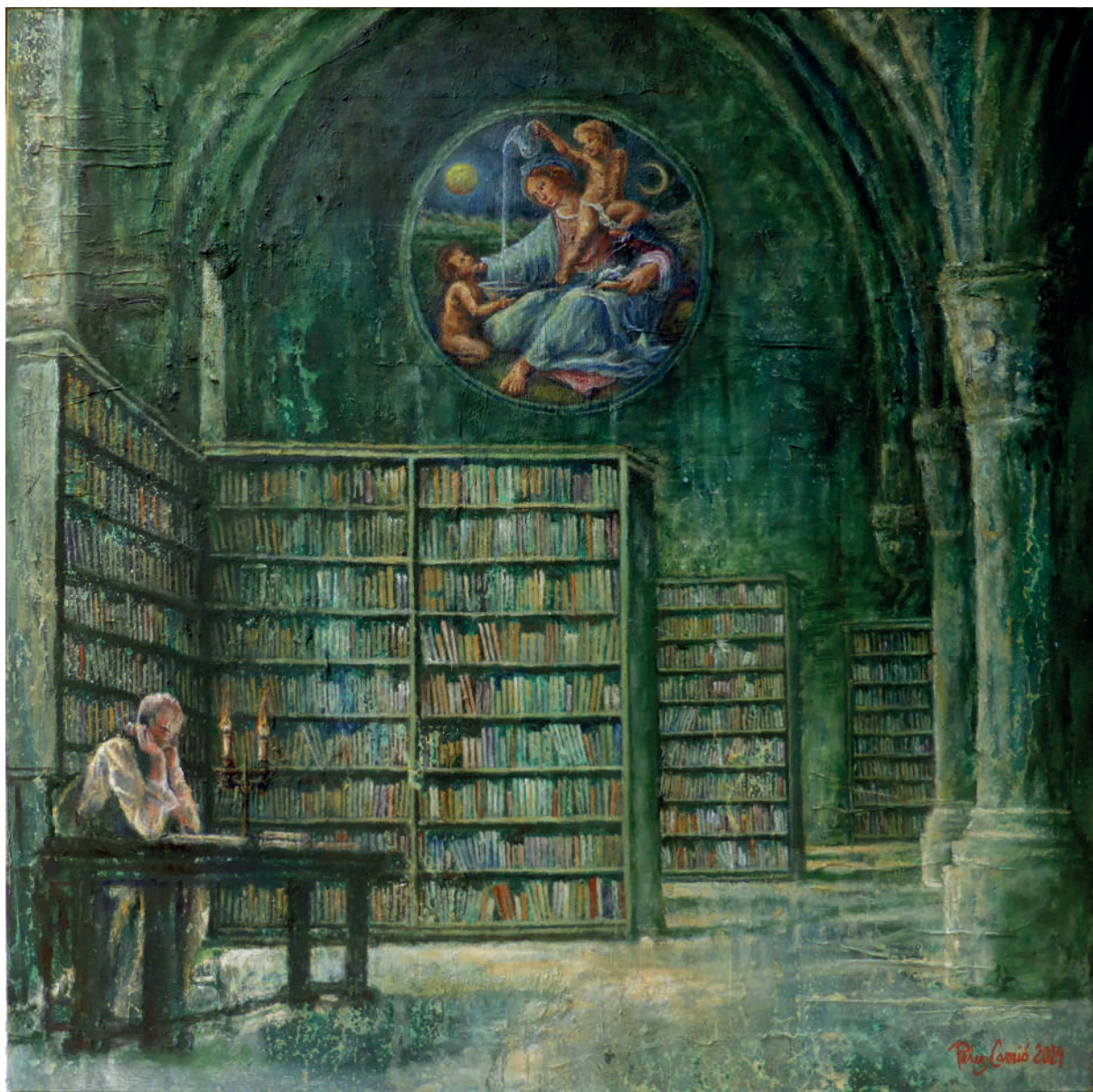
IX. El procés de la rosada

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
X. L'art del foc

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

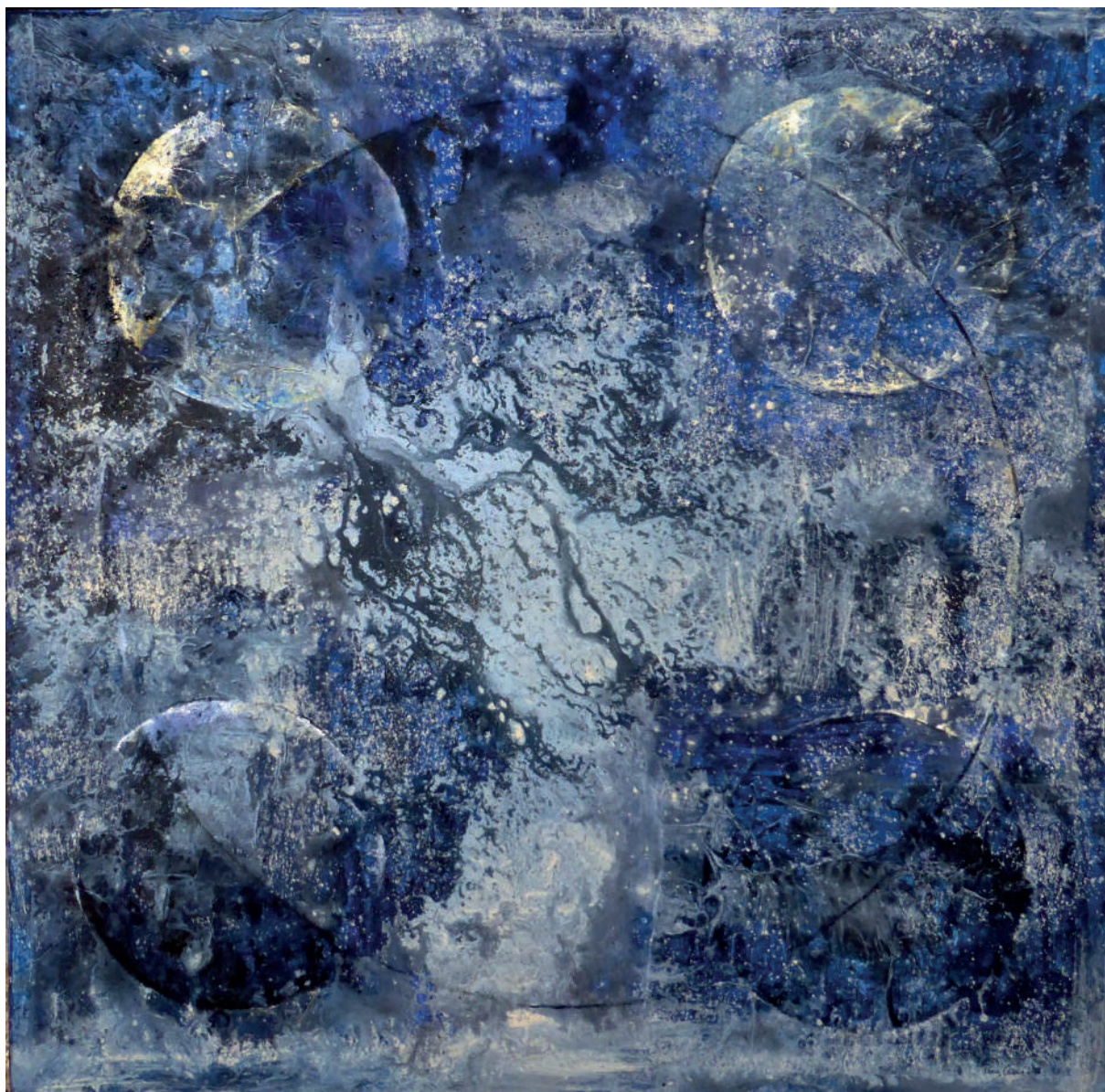
**La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
XI. L'escrutini**

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
XII. La pedra alquímica de Saturn
Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm.

**La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
XVII. Cuàdruple òrbita**

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
XXXII. Peixadora de coral
Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
XXXII. El Quixot s'enfronta als custodis de l'elm de Mambrino
Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier
XLI. Les vestimentes de Eos
Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

La Fuga d'Atalanta. Michael Maier

L. El drac i l'àngel

Tècnica mixta sobre llenç, 80 x 80 cm

Civitas

Este retaule du quatre peces que es poden disposar: dos sobre dos o en continuïtat horitzontal. Cadascuna relaciona un autor clàssic i un tractat d'arquitectura (que reflexiona dintre de la corrent de pensament humanista/platònic) amb una ciutat escollida per l'estètica de la silueta i el dibuix que proposa la competitivitat edificativa per apropar-se i tocar el cel.

Els autors i les obres són: Luca Pacioli: De divina *proportione*, Leon Battista Alberti: De re *aedificatoria*, Marco Lucio Vitruvio Polion: De *architectura (libri decem)*, Tommaso Campanella: *Civitas Solis*. I respectivament les quatre ciutats: Benidorm, Manhattan, San Gimignano i Bolonia.

Establir balanços pels nivells més elevats de l'art i crear diferents llenguatges i disciplines per a expressar-lo no impedeix l'aliança amb altres fonts amb diferents facultats i codis creatius. L'arquitecte inventa signes i dissenya plànols que es transformen en edificacions i, com l'arquitectura, cada signe exhibeix a més les cares ocultes de l'altra banda i els espais buits del gest que el traça.

Este retablo lleva cuatro piezas que se pueden disponer: dos sobre dos o en continuidad horizontal. Cada una relaciona un autor clásico y un tratado de arquitectura (que reflexiona dentro de la corriente de pensamiento humanista/platónico) con una ciudad escogida por la estética del relieve y el dibujo que propone la competitividad edificativa para acercarse y tocar el cielo.

Los autores y las obras son: Luca Pacioli: De divina *proportione*, Leon Battista Alberti: De re *aedificatoria*, Marco Lucio Vitruvio Polion: De *architectura (libro decem)*, Tommaso Campanella: *Civitas Solis*. Y respectivamente las cuatro ciudades: Benidorm, Manhattan, San Gimignano y Bolonia.

Establecer balances para los niveles más elevados del arte y crear distintos lenguajes y disciplinas para expresarlo no impide la alianza con otras fuentes con distintas facultades y códigos creativos. El arquitecto inventa signos y diseña planos que se transforman en edificaciones y, como la arquitectura, cada signo exhibe además las caras ocultas del otro lado y los espacios vacíos del gesto que le traza.

Civitas I: De divina proportione
Encàustica i oli sobre taula, 172 x 122 cm.

Civitas II: De re-aedificatoria
Encàustica i oli sobre taula, 172 x 122 cm.

Civitas III: De architectura (libri decem)

Encàustica i oli sobre taula, 172 x 122 cm.

Civitas IV: Civitas Solis

Encàustica i oli sobre taula, 172 x 122 cm.

*Conclusions.
Pico della
Mirandola*

Retaule que es compona de tantes peces com constel·lacions acudirán a dialogar amb els escrits d'autors que Pico della Mirandola va recopilar sobre la Kábbala hebrea i la màgia. Va ser el puntal de tot el moviment kábbalístic del Renaixement i el seu treball va inspirar el monjo franciscà Archangelus de Burgonovo i altres autors de la importància de Joseph de Voisin o Athanasius Kircher

L'Ars memoriae era una tècnica coneguda per certa elit culta, entre els quals destacaven els pitagòrics i alguns sofistes, però l'evolució de les ciències oficials i religions van fer caure en l'oblit esta destresa. Malgrat tot i això bé sabem que les tesis dels pensadors que la van practicar estan a l'abast de la fe, sant Agustí donava gràcies a Déu amb efervescència per haver-li permès conèixer els llibres dels platònics.

La conjunció de escritura, símbols i textures galàctiques son processades pel gramòfon mil·lenari que les difon en un bucle lisèrgic inspirat per la sacra nuesa del vol quiet de les rapinyaires albinas. Símbols inscrits en cercles, estels i caixmiris estampats adés en sedes de Cartago, tenyides ara de roig per la sang d'esclaus devorats per l'escultura en bronze de la lloba portuària. Entre grans flamarades i excessos de pètals porpra es crema el seu udol furtat a la nit.

Retablo que se compone de tantas piezas como constelaciones acudirán a dialogar con los escritos de autores que Pico della Mirandola recopiló sobre la Cábala hebrea y la magia. Fue el puntal de todo el movimiento cabalístico del Renacimiento y su trabajo inspiró al monje franciscano Archangelus de Burgonovo y otros autores de la importancia de Joseph de Voisin o Athanasius Kircher

El Ars memoriae era una técnica conocida por cierta élite culta, entre los que destacaban los pitagóricos y algunos sofistas, pero la evolución de las ciencias oficiales y religiones hicieron caer en el olvido esta destreza. Sin embargo bien sabemos que las tesis de los pensadores que la practicaron están al alcance de la fe, san Agustín daba gracias a Dios con efervescencia por haberle permitido conocer los libros de los platónicos.

La conjunción de escritura, símbolos y texturas galácticas son procesadas por el gramófono milenario que las difunde en un bucle lisérgico inspirado por la sacra desnudez del vuelo quieto de las rapaces albinas. Símbolos inscritos en círculos, estrellas y cachemiras estampadas en sedas de Cartago, teñidas ahora de rojo por la sangre de esclavos devorados por la escultura en bronce de la loba portuaria. Entre grandes llamaradas y excesos de pétalos púrpura se quema su aullido robado a la noche.

**Conclusions. Pico della Mirandola
Aries - Theophrastum**

Tècnica mixta sobre llenç, 40 x 40 cm.

Conclusions. Pico della Mirandola
Taurus - Adelandum Arabem
Tècnica mixta sobre llenç, 40 x 40 cm.

**Conclusions. Pico della Mirandola
Gemini - Plotinum**

Tècnica mixta sobre llenç, 40 x 40 cm.

**Conclusions. Pico della Mirandola
Cancer - Themistium**

Tècnica mixta sobre llenç, 40 x 40 cm.

**Conclusions. Pico della Mirandola
Virgo - Auenroen**

Tècnica mixta sobre llenç, 40 x 40 cm.

Conclusions. Pico della Mirandola
Libra - Mercurii Trismegisti Aegyptii
Tècnica mixta sobre llenç, 40 x 40 cm.

**Conclusions. Pico della Mirandola
Scorpio - Porphyrium**

Tècnica mixta sobre llenç, 40 x 40 cm.

**Conclusions. Pico della Mirandola
Aquarius - Moysen Aegyptium**

Tècnica mixta sobre llenç, 40 x 40 cm.

Conclusions. Pico della Mirandola
Pisces - Mercurii Trismegisti Aegyptii
Tècnica mixta sobre llenç, 40 x 40 cm.

*El teatre de
la memòria
(Giulio Camillo)*

Este retaule conté 10 peces que representen els respectius astres relacionats amb les simbologies mitològiques i els atributs assignats.

Les grades del teatre disposen el tauler d'escas on *El banquet* de Plató juga amb la paraula i el primer element creat: l'aigua vesada des de la font de la saviesa.

En eixe espai es va erigir un Temple i el manantial, ara soterrat baix dels seus fonaments, suggeria una harmonia adequada per a cada estança que atesorava la seua experiència. El teatre de la mitologia astral necessita un druida rupestre que pertanyi a l'escriptura, un mestre de cerimònies que grave les fulles dels arbres amb llàgrimes convulses enfront de l'espill que pinta les ombres de la realitat i la raó. Babel colossal, laberint ascendent i líquid, fluït intersticial alfombrat per a balls virginals i rituals integrals de Herois I Déus.

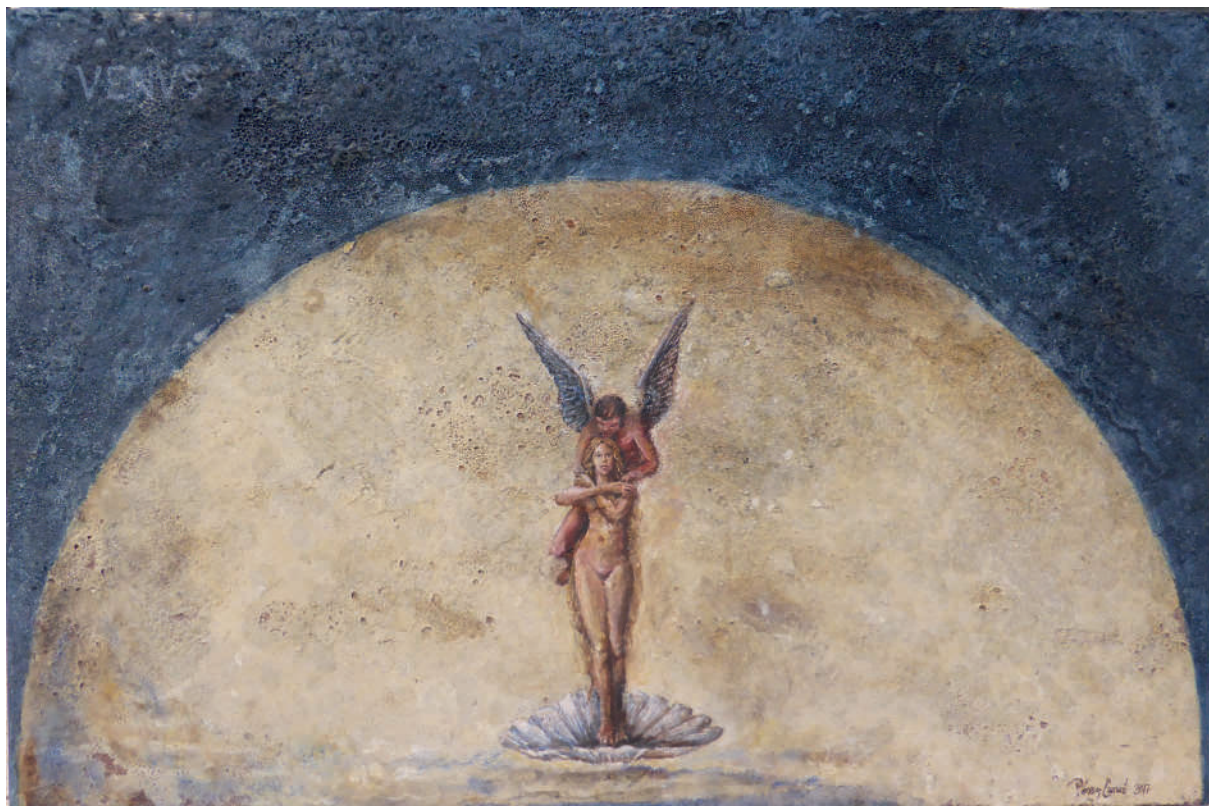
Este retablo contiene 10 piezas que representan a los respectivos astros relacionados con las simbologías mitológicas y los atributos que se les asigna.

Las gradas del teatro disponen el tablero de ajedrez donde *El banquete* de Platón juega con la palabra y el primer elemento creado: el agua derramada en la fuente de la sabiduría.

En ese espacio se erigió un Templo y el manantial, ahora enterrado bajo sus cimientos, sugería una armonía adecuada para cada estancia que atesoraba su experiencia. El teatro de la mitología astral necesita un druida rupestre que pertenezca a la escritura, un maestro de ceremonias que grabe las hojas de los árboles con lágrimas convulsas frente al espejo que pinta las sombras de la realidad y la razón. Babel colossal, laberinto ascendente y líquido, fluido intersticial alfombrado para bailes virginales y rituales integrales de Héroes y Dioses.

Teatre de la Memòria. Giulio Camillo
Iuppiter
Encàustica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

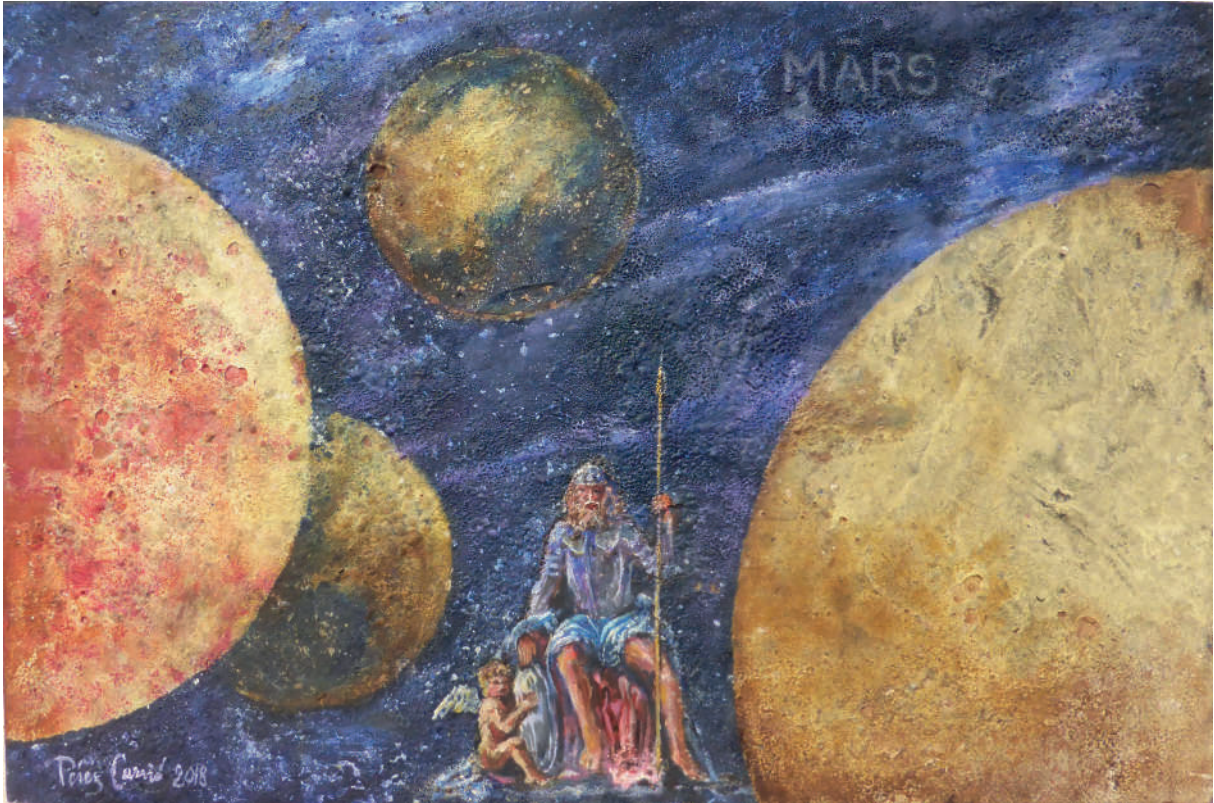
Teatre de la Memòria. Giulio Camillo
Venus

Encàustica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

Teatre de la Memòria. Giulio Camillo
Neptunus

Encàustica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

Teatre de la Memòria. Giulio Camillo

Mars

Encàustica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

Teatre de la Memòria. Giulio Camillo
Saturnus

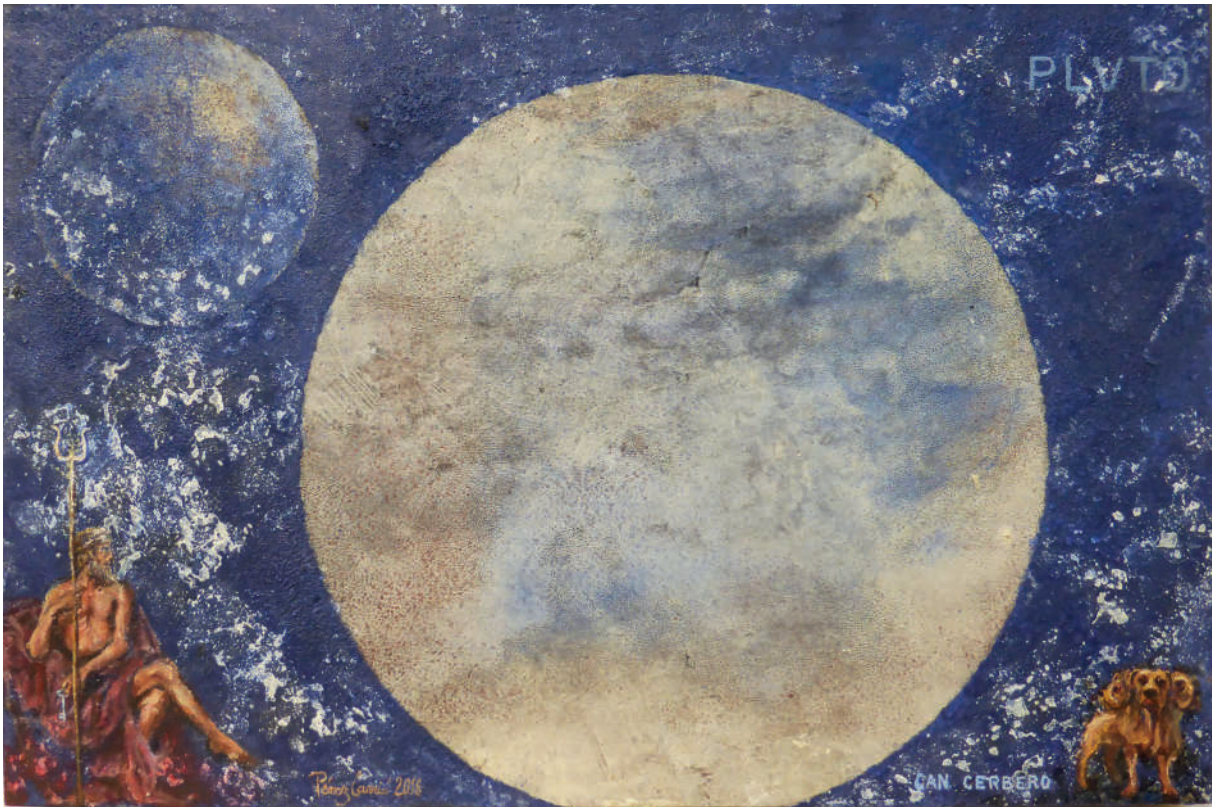
Encàustica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

Teatre de la Memòria. Giulio Camillo
Uranus & Gæa

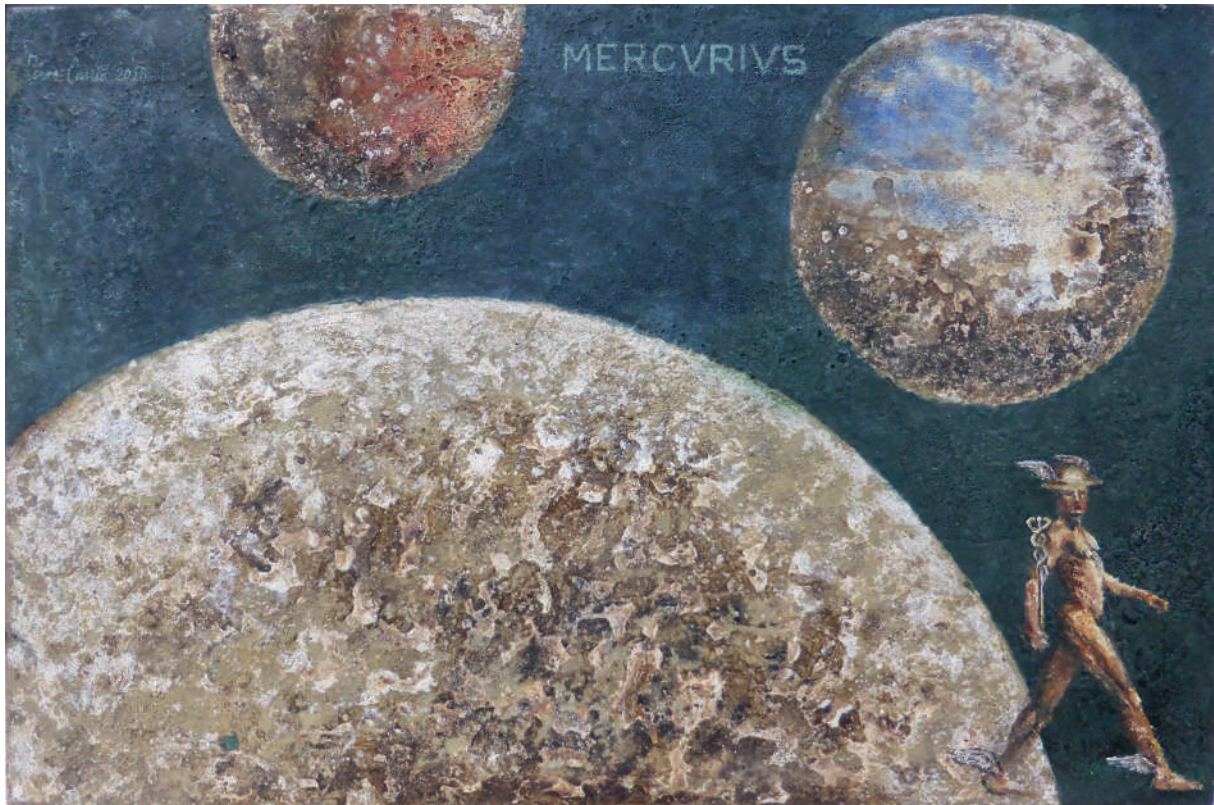
Encàustica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

Teatre de la Memòria. Giulio Camillo

Pluto

Encàustica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

Teatre de la Memòria. Giulio Camillo
Mercurius

Encàustica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

Teatre de la Memòria. Giulio Camillo
Selene

Encàstica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

Teatre de la Memòria. Giulio Camillo

Helios

Encàustica sobre tabla, 26 x 39 cm. (Retaule 10 peces)

*Llibre de
l'ascens i
descens del
coneiximent.
Ramon Llull*

Este retaule es composade 9 peces que es disposaràn en línia horitzontal de continuïtat, alternant les rodes de sapiència amb els símbols que representen els 9 esglaons de la “scala intellectus” cap a la “Sapientia ædificavit sibi domum”: Lapis, Flamma, Planta, Brutum, Homo, Coelum, Angelus, Deus, Intellectus-Sapientia.

Cada roda gnóstica aporta una disposició concèntrica de conceptes i elements simbòlics i matèrics relacionats amb l'esglaó que representa i el diàleg que estableix amb una figuració de Ramon Llull que li dirigeix la mirada des de l'altra banda.

La geologia del rostre de Ramon Llull, la seua abrasió, al·luvions, sediments, falles i plegaments tel·lúrics, el seu magma opac i refractari, reflecteix una saviesa lúdica, ígnia i fractal que, com la potestat lítica de la catedral gòtica i la complexa imaginació de les seues pedres, segurament desenvoluparia menor influx sobre aquells devots del segle XIII que sobre la profusió d'ateus del segle XXI.

Este retablo se compone de 9 piezas que se dispondrán en línea horizontal de continuidad, alternando las ruedas de sapiencia con los símbolos que representan los 9 escalones de la “scala intellectus” hacia la “Sapientia ædificavit sibi domum”: Lapis, Flamma, Planta, Brutum, Homo, Coelum, Angelus, Deus, Intellectus-Sapientia.

Cada rueda gnóstica aporta una disposición concèntrica de conceptos y elementos simbòlics y matèrics relacionados con el escalón que representa y el diàlogo que establece con una figuración de Ramon Llull que le dirige la mirada desde el otro lado.

La geología del rostro de Ramon Llull, su abrasió, aluviones, sedimentos, fallas y plegamientos tel·lúrics, su magma opaco y refractario, refleja una sabiduría lúdica, ígnea y fractal que, como la potestad lítica de la catedral gòtica y la compleja imaginación de sus piedras, es posible que desarrolle menor influjo sobre aquellos devotos del siglo XIII que sobre la profusión de ateos del siglo XXI.

Llibre de l'ascens i descens del coneixement

Coelum

Encàustica, oli i plom sobre taula, 80 x 160 cm

Figures geomètriques
coordenades
metòdiques
cenyides
rectilínies
concèntriques
cossos volàtils
flotant en l'espai
d'un cosmos perfecte.
El perquè.
Voler entendre.
Cercar el cau de la saviesa
per beure
lletres i nombres
que ballen i dansen
en harmonia
mentre la ment
esbrina àvidament
aquesta bellesa
el firmament.
Tot rau en si mateixa.

Paquibel Server Pérez
4 de Març de l'any 2022
(*exposició Ramon Pérez Carrió "Les Rodes de la Memòria"*)

**Retaule Complet: Espai d'Art Sant Josep, Fundació
"Sa Nostra". Ciutadella, Menorca 2021**

RAMON PÉREZ CARRIÓ

Pedreguer (Alacant), 1960. Doctor en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València (UPV). Entre 1979 i 1984 cursa estudis de Biologia i Filosofia en la Universitat de València. Membre fundador del Grup De Reüll el 1991. Investigador al Laboratori de Llum (UPV) de 1996 al 2001.

Artista de segell independent inscrit el corrent simbolista de la plàstica contemporània. La seua estètica maneja processos i conceptes propis del seu origen generacional i els involucra en arriscats salts historiogràfics per a provocar una lectura oberta i creativa de la seua obra, com un palimpsest atemporal. Amb un llenguatge eclèctic, interdisciplinari i permeable a la necessitat de cada projecte, des del 1982 la seua obra ha sigut mostrada en un gran nombre d'exposicions personals i col·lectives a ciutats de tot Espanya, Europa, Àfrica i Sud-amèrica.

En la seua primera etapa, fins 1988, s'ocupa de "La figura" humana, pintures expressives immerses en atmosferes literàries. Poc a poc aniran adquirint textura i volum fins convertir-se en complexos collages matèrics de "Arquitectures i paisatjes", següent etapa que culmina amb un exercici de deconstrucció del neoclassicisme, un treball monogràfic sobre l'arquitecte "Antoni Gilabert", en l'any que va celebrar el seu bicentenari. Entretant, en 1991 participa en la fundació del Grup De Reüll y realitza intervencions en espais públics. A partir de 1994 concebeix dos projectes de transició, tots dos sobre paper: "Els àtoms i jo", a partir de experiències d'introspecció al voltant de l'abstracció, i "Papers reciclats", coetanis als "Palimpsestos", etapa dedicada a recuperar tècniques pictòri-

ques clàssiques, com l'encàustica; on conjugarà el gest de l'escriptura amb la transversalitat expressiva, l'apropiació i la cita històrica, esgrimint un llenguatge personal impregnat de connotacions romàntiques, simbòliques i neobarroques. De 1996 al 2001 la seua activitat es desenvolupa en l'àmbit d'investigació del Laboratori de Llum (UPV) i col·labora en l'organització de grans projectes d'intervenció com *Movimiento-Inercia*, València 1996, *Injerencias*, Port de Sagunt 1998 o *Cabanyal-Canyamelar de portes obertes*, 1998.

Sempre ha tingut una relació apassionada amb la literatura, especialment amb la poesia i la filosofia. Participa en exposicions monogràfiques com *María Zambrano 1904-1991* (d'itinerari internacional), *l Centenario de Max Aub* (Segorb), *A palabra e a súa sombra: J. A. Valente o poeta e as artes* (Universitat de Santiago de Compostela), *Auga, pedra e luz. Ourense e Almería no itinerario poético de José Ángel Valente* (Diputació d'Ourense 2021) o homenatges a Miguel Hernández, Buero Vallejo, Fernando Pessoa, etc. S'involucra en la iniciativa "Llotjes de Cultura" de la Fundació Baleària amb projectes com *Encants i perills de les sirenes*, llibre de Carlos García Gual i l'obra que l'il·lustra s'embarca en exposicions itinerants per illes i costes del Mare Nostrum.. A més d'il·lustrar i compondre llibres, introdueix el gravat calcogràfic en l'àmbit editorial. Publica llibres amb gravats a cura d'editorials com Linteo, Pre-textos, Fundació Max Aub, Aitana o Lanuza. En 1999 inicia la col·lecció "Font de la Cometa" amb Linteo (Ourense), edicions artístiques per a bibliòfils en les que veu la llum *Sepulcro en Tarquinia* d'Antonio Colinas, *Tres Lecciones de Tinieblas* de José Ángel Valente, els inèdits *Libros de amor* de Juan Ramón Jiménez i una edició creativa del *Quixot* a

la que el Ministeri de cultura li va concedir el segon premi al llibre millor editat al 2005, projecte que ha tingut continuïtat en una serie oberta de cuidades publicacions monogràfiques: *El pequeño Quijote*, *Sancho Panza gobernador de Baratària*, *Dulcinea del Toboso*, *Perfiles de mujer en el Quijote*, *el bueno de Rocinante* y *el Rucio i Garcilaso de la Vega*.

OBRES: Cap destacar alguns treballs com la tematització del ferri *Martín i Soler*, vaixell insígnia de la naviella Baleària (Premi europeu a la innovació ShipPax Information, 2009). *La baralla de les meravelles*, exposada en l'Aula de Gramàtica de Ramon Llull, del Monasteri de Cura, Mallorca. *Les rodes de la memòria*, retaules que interpreten las obres de Ramon Llull i altres pensadors platònics. Obra sacra como el *Baptisme de Jesús*, pintura mural per a la Catedral de la Marina, Benissa y el *Salvador Eucarístic* del retaule de l'església de Pedreguer, exposat als "Camíns del Grial", L'Almudí, Valencia 2015. Les mostres itinerants *Paisatges de la Bretanya y Llibres de Plom* (premiada en "Art-Ibiza 99"). L'escenografia de *Els últims dies de la humanidad* de Karl Kraus (Universitat Complutense de Madrid). El projecte *Laboratorio Lucebert* (itinerant en Holanda).

Al llarg de la seua trajectòria la seua obra ha sigut galardonada en importants certàmens nacionals i internacionals d'art.

BIBLIOGRAFIA: Onèsim Aura, Paquibel Server Pérez. *Les rodes de la memoria*. Llotja de Sant Jordi, Càtedra Antoni Miró, Alcoi 2023. Romà de la Calle. *Les rodes de la memoria*. MUA, Universitat d'Alacant 2021. Ramon Pérez Carrió. *El abismo: metáforas de aproximación*. RiuNet, Tesis Doctorales, Universidad Politécnica de

Valencia, 2013. Ramon Pérez Carrió. *El llibre a recer de l'art*. Ajuntament de Pedreguer, 2007. Antonio Colinas, Miguel Morey, Ana María Leyra, Francisco Jarauta, Román de la Calle, María Fernanda Santiago Bolaños, Ignacio Gómez de Liaño, José Luis Puerto. *Ramón Pérez Carrió: obra 1986–2002*. Ed. Linteo (Ourense, 2002). Antonio Colinas. "Preguntas y respuestas de Pérez Carrió". Album, Madrid, 1996. Rosalía Torrent. "El tiempo dual". Universitat Jaume I. Castelló, 1994. Isabel Tejada. "El Pasado en el Presente". Universitat d'Allacant, 1993. Christian Alexandre Faure. "Le Monde est Matière". Montrer. Lyon, Francia, 1992. Javier Urdanibia. "Venus en Atenas. Sobre la pintura de R. Pérez Carrió"/ Agustín García Calvo, "Sermón del ser y no ser". *Bicentenario A. Gilabert*. Pedreguer-Madrid, 1992. J. A. Lisbona. "Pérez Carrió. Neorromántico y Matérico". Formas Plásticas, Madrid, 1991. Fernando Ponce. "La creación pensante de Pérez Carrió". Arteguía, Madrid 1990.

Més informació: www.ramonperezcarrio.com

RAMON PÉREZ CARRIÓ

Pedreguer, 1960. Doctor en Bellas Artes, Universidad Politécnica de Valencia. Entre 1979 y 1984 cursa estudios de Biológicas y Filosofía en la Universidad de Valencia.

Artista de sello independiente inscrito en la corriente simbolista de la plástica contemporánea. Su estética maneja procesos y conceptos propios de su origen generacional y los involucra en arriesgados saltos historiográficos para provocar una lectura abierta y creativa de su obra, como un palimpsesto atemporal. Con un lenguaje ecléctico, interdisciplinar y permeable a la necesidad de cada proyecto, desde 1982 su obra se ha ido mostrando en un gran número de exposiciones personales y colectivas en ciudades de toda España, Europa, África y Sudamérica.

En su primera etapa, hasta 1988, se ocupa de “La figura” humana, pinturas expresivas inmersas en atmósferas literarias. Poco a poco irán adquiriendo textura y volumen hasta convertirse en complejos collages matéricos de “Arquitecturas y paisajes”, siguiente etapa que culmina con un ejercicio de deconstrucción del neoclasicismo, un trabajo monográfico sobre el arquitecto “Antoni Gilabert”, en el año que celebró su bicentenario. Entretanto, en 1991 participa en la fundación del Grupo De Reüll y realiza intervenciones en espacios públicos. A partir de 1994 concibe dos proyectos de transición, ambos sobre papel: “Los átomos y yo”, a partir de experiencias de introspección en torno a la abstracción, y “Papeles reciclados”, coetáneos a los “Palimpsestos”, etapa dedicada a recuperar técnicas pictóricas clásicas, como la encáustica; donde conjugará el gesto de la escritura con la transversalidad expresiva, la apropiación y la cita histórica, esgrimiendo un lenguaje perso-

nal impregnado de connotaciones románticas, simbólicas y neobarrocas. De 1996 al 2001 su actividad se desarrolla en el ámbito de investigación del Laboratorio de Luz (UPV) y colabora en la organización de grandes proyectos de intervención como *Movimiento-Inercia*, Valencia 1996, *Injerencias*, Puerto de Sagunto 1998 o *Cabanyal-Canyamelar de portes obertes*, 1998.

Siempre ha tenido una relación apasionada con la literatura, especialmente con la poesía y la filosofía. Participa en exposiciones monográficas como *María Zambrano 1904-1991* (de itinerario internacional), *I Centenario de Max Aub* (Segorbe), *A palabra e a súa sombra: J. A. Valente o poeta e as artes* (Universidad de Santiago de Compostela), *Auga, pedra e luz. Ourense e Almería no itinerario poético de José Ángel Valente* (Diputación de Ourense 2021) o homenajes a Miguel Hernández, Buero Vallejo, Fernando Pessoa, etc. Se involucra en la iniciativa “Llotjes de Cultura” de la Fundación Baleària con proyectos como *Encantos y peligros de las sirenas*, libro de Carlos García Gual cuya obra que lo ilustra se embarca en exposiciones itinerantes por islas y costas del Mare Nostrum.. Además de ilustrar y componer libros, introduce el grabado calcográfico en el ámbito editorial. Publica libros con grabados al cuidado de editoriales como Linteo, Pre-textos, Fundación Max Aub, Aitana o Lanuza. En 1999 inicia la colección “Font de la Cometa” con Linteo (Ourense), ediciones artísticas para bibliófilos en las que ven la luz *Sepulcro en Tarquinia* de Antonio Colinas, *Tres Lecciones de Tinieblas* de José Ángel Valente, los inéditos *Libros de amor* de Juan Ramón Jiménez y una edición creativa del *Quijote* a la que el Ministerio de cultura le concedió el segundo premio al libro mejor editado en el 2005, proyecto que ha tenido continuidad

---

en una serie abierta de cuidadas publicaciones monográficas: *El pequeño Quijote*, *Sancho Panza gobernador de Barataria*, *Dulcinea del Toboso*, *Perfiles de mujer en el Quijote*, *el bueno de Rocinante* y *el Rucio y Garcilaso de la Vega*.

OBRAS: Cabe destacar algunos trabajos como la tematización del ferry *Martín i Soler*, buque insignia de la naviera Baleària (Premio europeo a la innovación ShipPax Information, 2009). *La baralla de les meravelles*, expuesta en el Aula de Gramática de Ramon Llull, del Monasterio de Cura, Mallorca. *Les rodes de la memòria*, retablos que interpretan las obras de Ramon Llull y otros pensadores platónicos. Obra sacra como el *Bautismo de Jesús*, pintura mural para la Catedral de la Marina, Benissa y el *Salvador Eucarístico* del retablo de la Iglesia de Pedreguer, expuesto en “Camíns del Grial”, L’Almudí, Valencia 2015. Las muestras itinerantes *Paisajes de la Bretaña* y *Libros de Plomo* (premiada en “Art-Ibiza 99”). La escenografía de *Los últimos días de la humanidad* de Karl Kraus (Universidad Complutense de Madrid). El proyecto *Laboratorio Lucebert* (itinerante en Holanda).

A lo largo de su trayectoria su obra ha sido galardonada en importantes certámenes nacionales e internacionales de arte.

BIBLIOGRAFÍA: Onèsim Aura, Paquibel Server Pérez. *Les rodes de la memoria*. Llotja de Sant Jordi, Càtedra Antoni Miró, Alcoi 2023. Romà de la Calle. *Les rodes de la memoria*. MUA, Universitat d’Alacant 2021. Ramon Pérez Carrió. *El abismo: metáforas de aproximación*. RiuNet, Tesis Doctorales, Universidad Politécnica de Valencia, 2013. Ramon Pérez Carrió. *El Illibre a recer de l’art*. Ajuntament de Pedreguer,

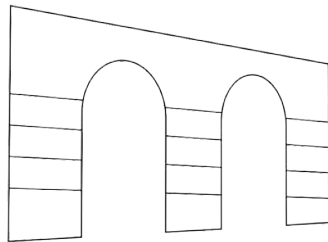
2007. Antonio Colinas, Miguel Morey, Ana María Leyra, Francisco Jarauta, Román de la Calle, María Fernanda Santiago Bolaños, Ignacio Gómez de Liaño, José Luis Puerto. *Ramón Pérez Carrió: obra 1986–2002*. Ed. Linteo (Ourense, 2002). Antonio Colinas. “Preguntas y respuestas de Pérez Carrió”. Album, Madrid, 1996. Rosalía Torrent. “El tiempo dual”. Universitat Jaume I. Castellón, 1994. Isabel Tejada. “El Pasado en el Presente”. Universidad de Alicante, 1993. Christian Alexandre Faure. “Le Monde est Matière”. Montrer. Lyon, Francia, 1992. Javier Urdanibia. “Venus en Atenas. Sobre la pintura de R. Pérez Carrió”. Agustín García Calvo, “Sermón del ser y no ser”. *Bicentenari A. Gilabert*. Pedreguer-Madrid, 1992. J. A. Lisbona. “Pérez Carrió. Neorromántico y Matérico”. Formas Plásticas, Madrid, 1991. Fernando Ponce. “La creación pensante de Pérez Carrió”. Arteguía, Madrid 1990.

Más informació: www.ramonperezcarrio.com

Publicacions i catàlegs

L' ESTACIÓ

---

centre d' art

2000

JOSÉ ALBERDI

“Retrospectiva” Núm. 1

ADRIÀ PINA

“Jocs” Núm. 2

TEO SAN JOSÉ

“10 Anys de Cultura Mediterrània” Núm. 3

2001

PÉREZ CARRIÓ

“Llibres i Pintures Simbòliques” Núm. 4

JOSEP VANACLOCHA

“Diari de la mar” Núm. 5

2002

HANS-DIETER ZINGRAFF

“Espacio y Luz” Núm. 6

ARTUR HERAS

“Cop de daus” Núm. 7

MORALES PERIS

“Suggeriments del paisatge” Núm. 8

2003

FONS ARTÍSTICS MUNICIPALS I

Núm. 9

SALVADOR SORIA

“Del 64 al 2003” Núm. 10

2004

MARIONA BRINES

“Pintura i Col·lage” Núm. 11

VICENT CARDA

Núm. 12

GINESTAR

“Naturaleza protegida” Núm. 13

2005

RAFAEL CARRIÓ

“Via Sinòptica” Núm. 14

FONS ARTÍSTICS MUNICIPALS II

Núm. 15

ALLUÉ

“Retrospectiva” Núm. 16

2006

NAVAS

“Ondulacions” Núm. 17

MIGUEL ÁNGEL VALERO

“Luna llena” – “Flores” Núm. 18

EL QUE EL CINEMA ENS VA DEIXAR.

L'EXPOSICIÓ

Núm. 19

2007

“DÉNIA. L'ALTRA MIRADA”

Núm. 20

VICENT TALENS

Núm. 21

GRUPO M.A.I

Núm. 22

2008

ANNA PERLES

“Roig i negre” Núm. 23

QUICO TORRES

“Somnis i realitats” Núm. 24

50 ANYS DEL RODATGE DE LA PEL·LÍCULA

JOHN PAUL JONES

Núm. 25

ÓSCAR BENITO

“Buscant la bellesa” Núm. 26

2009

MOISÉS GIL

“Circumstancialitats vivencials” **Núm. 27**

TRETZE MIRADES

Núm. 28

2013

COSTA TUR

Núm. 29

2016

JOSÉ LUIS ROMANY

Núm. 30

2017

EL OJO INDISCRETO – 10 TALLERES

Núm. 31

FAUSTO MORILLAS

“Viajeros” **Núm. 32**

**4 PARADIGMAS DE LA INVESTIGACIÓN
EN LA ESCULTURA CONTEMPORÁNEA**

Inma Mengual, M^oJosé Zanón, Juan Francisco
Martínez Gómez i David Vila Moscardó **Núm. 33**

MIQUEL PLANAS

“Dibuix vs. Escultura / Paper vs. Ferro” **Núm. 34**

**L'ESCOLA DE PLÀSTICA EXPERIMENTAL
A.VIVES**

Primera parada. **Núm. 35**

2018

ALFREDO SANZ

“Fotografies entre dos segles” **Núm. 36**

L'AVENTURA DE LA GRÀFICA

Aina Cortés, Jaume Alós, Carlos Danús,
Carmen Bermejo, Marta Canals, Julio León,
Ximena Bianco, Anna Skants, Eva Murillo,
Carmen Pastrana, Toni Salóm **Núm. 37**

“HOMENATGE A ALBERDI,

10 anys de la seua mort”

Josep A. Ahuir, Rafael Carrió, Joan Castejón,
Modest Marí, Toni Marí, Manuel Navas, Teo
San José, Quico Torres. **Núm. 38**

2019

JOSEP ROS

“Es quan dorm que hi veig clar” **Núm. 39**

“TRES TRAMAS Y UN CAMINO”

Erica Landfors, Mónica G.Candela, Susana
G.Ungo. **Núm. 40**

“DIÀLEGS I EVOLUCIÓ”

Ángel San Martín, Vicent Torres, Miquel
Segura. **Núm. 41**

BORJA ABARGUES

“Somos” **Núm. 42**

2020

VENTO MARTÍ

“Racó del Buc” **Núm. 43**

CARLES ROMANY

“Corrimiento al rojo” **Núm. 44**

PAULA SEGARRA

“A cielo descubierta” **Núm. 45**

LA FIGUERA

“Mirades” **Núm. 46**

2021

“Vinticinvcances a Ovidi Montllor”

Núm. 47

NINA LLORENS PETERS

“Mirar de cerca” **Núm. 48**

MARISA ARCHE

“Conciència en acció” **Núm. 49**

**GRUPO TRAZO 7 ARTE CONTEMPORÁNEO
MIRADAS DESDE EL TIEMPO**

Javier Astarloa / Teófilo Buendía
Ricardo Fernández / Arantza Marcoida
Pablo Marcoida / Kontxa Mauro /
Marta Mena / José Luis Menéndez /
Remy J. López / Julio Nuez / Ángel Núñez
Paula Pupo / Ernesto Yánez. **Núm. 50**

**ANTON GUDZYKEYVCH
MARIIA ZHURYKOVA**
“CONEXIÓ / CONEXIÓN” **Núm. 51**

**Mª EUGENIA VÁZQUEZ–GUNDÍN
ETCHEVERRÍA**
“EL DUELO” Creando una nueva realidad
Núm. 52

DAVID CISNEROS
“ALMAS SALVAJES”
Núm. 53

RAFAEL FERNÁNDEZ
“MARINA / MARINES”
Centenari del pintor i catedràtic
Rafael Fernández (1921 – 2007)
Núm. 54

2022

**GEORGIA RIBES ZANKL & YVONNE RIBES
ZANKL**
EROS Y MELANCOLÍA
Què és salut? I què relació existeix entre
salut,
malaltia i vida?
Núm. 55

MARIÀ GARRAÑANA
BULEVARD DE L'ÈXTASI
Núm. 56

JAIME JOSÉ HURTADO.
“Naturaleza Inerte”.
Num 57

ALFREDO SANZ I XAVIER FORNÉS.
“Som Mediterranis”.
Num 58

2023

**ALBERT ANGULLÓ, ANTONI COLL, SIXTO
MARCO, JOAN CASTEJÓN**
“Grup d'Elx”.
Núm 59

**ÁNGELA GARCÍA CODOÑER, ISABEL
OLIVER Y MARIBEL DOMÈNECH**
“Ni un paso Atrás”
Núm. 60

**ILUSTRACIONES DE EBERHARD
SCHLOTTER**
“Cervantes Don Quijote”
Núm. 61

MIGUEL MAIRENA ÁLVAREZ
Naixement, Vida i Mort del Montgó
Núm. 62

**LETICIA G. RIVERO, TONI MOYA,
MODESTO MARÍ**
SENTIMENTS³
Núm. 63

2024

SIBYLLE SCHORLEMMER
“Mujeres del mundo”
Núm. 64

CARMEN S.RUANO
“Feminae”
Núm. 65

PEP AGUILAR MALLOL
“Lletres i paraules”
Núm. 66

RAMON PÉREZ CARRIÓ
La fuga d'Atalanta
Núm. 67

Ajuntament
de Dénia

unesco
Member of
the Creative Cities Network

L'ESTACIÓ

---

centre d'art